

komme saadanne Krav —, og da det endvidere maa anses for en økonomisk Fordel for det offentlige, at Arbejdsløshedsforsikringen inden for sine egne Rammer er i Stand til i saa stort Omfang som muligt at understøtte Lønarbejderne under uforskyldt Ledighed, synes det absolut at være i Modstrid med Statens Interesser, om man søgte at begrænse den hidtidige Tendens til Konsolidering af Kasserne og Udvidelse af Kassernes Understøttelsesomraade, og Socialministeriet maa derfor nære afgjort Betænkelighed ved at gribe ind over for en Fortsættelse af den hidtidige Kontingentpolitik, jfr. herved nærmere Direktoratets Redegørelse.

Forholdene ligger imidlertid meget forskelligt for de enkelte Arbejdsløsheds-kasser; saaledes har Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, der omfatter ca. $\frac{2}{3}$ af samtlige forsikrede Arbejdere, kun en Formue svarende til 135 Kr. pr. Medlem eller ca. 70 pCt. af Understøttelsesudgiften i 1935—36, hvilket Aar endog var et relativt godt Aar for Arbejdsløsheds-kassen. Til Gengæld er der en Del smaa Arbejdsløsheds-kasser, der — væsentligst paa Grund af de valutamæssige Forhold — saa godt som ingen Arbejdsløshed har haft de sidste Aar, og som af denne Grund har været i Stand til at opsamle forholdsvis betydelige Formuer. Medens det derfor for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og andre Kasser under tilsvarende Forhold efter Ministeriets Skøn vil være nødvendigt fortsat at bevare Medlemsbidrag af en saadan Størrelse, at Konsolideringen kan fortsættes, er det for enkelte af de mindre Kasser maaske muligt i nogen Grad at nedsætte Medlemsbidraget. Ministeriet har derfor i Skrivelse af 27. November 1936, der vedlægges i Afskrift, anmodet Direktoratet om at have Opmærksomheden henvendt paa Spørgsmaalet om Nedsættelse af Kassernes Medlemsbidrag i det Omfang, hvori dette maatte være muligt. En saadan Nedsættelse vil dog ikke medføre nogen væsentlig Formindskelse af det samlede Medlemsbidrag, og der vil saaledes derigennem ej heller fremkomme nogen væsentlig Nedsættelse af det offentlige Tilskud.

Da det Statstilskud til Kasserne, der kommer til Udbetaling i Finansaaret 1937—38, beregnes paa Grundlag af Kassernes Medlemsbidrag i Regnskabsaaret 1936—37, og Medlemsbidragene ikke for dette Regnskabsaar har været Genstand for en almindelig Nedsættelse, vil der i hvert Fald ikke paa nærværende Tidspunkt kunne paaregnes nogen Besparselse i de paa Finanslovforslaget opførte Statstilskud.

LUDV. CHRISTENSEN.

Friis Jespersen.

Til Folketingets Finansudvalg.

103

Socialministeriet. København, den 27. Februar 1937.

1. K. J. Nr. 135 f/36.

I Henhold til § 3 i midlertidig Lov Nr. 257 af 5. December 1936 vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kassers Fortsættelseskasser yder Statskassen Arbejdsløshedsfonden et Beløb af 2,8 Mill. Kr. til Dækning af Fondens Udgifter til Refusion i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, for saa vidt angaar den i Medfør af førstnævnte Lov udbetalte Fortsættelseshjælp.

Under Henviisning hertil skal jeg anmode det ærede Finansudvalg om ved 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1937—38 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 15. Socialministeriet. IV. Udgifter til Arbejdsanvisning og Arbejds-løshedsforsikring m. v. Som nyt Nummer.

Statskassens Tilskud til Arbejdsløshedsfonden i Henhold til § 3 i midlertidig Lov Nr. 257 af 5. December 1936 vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kassers Fortsættelseskasser 2 800 000 Kr.

LUDV. CHRISTENSEN.

Friis Jespersen.

Til Folketingets Finansudvalg.